

Sigismundus filius fuit Friderici Archiducis Au-
 striæ ex Anna Brunsvicensi prognatus. Eum
 parentes in omni generis uirtutibus optimè edu-
 carunt. Itaq; post patris obitum, ei in ditissimo Ty-
 rolenſi comitatu & cæteris ditionibus quæ post
 cladem Sempacensem, & patris ab Imperio tem-
 pore Concilij Conſtantiensi proſcriptionem super-
 fuerant, ſucceſſit, præſertim in locis quibusdã Sue-
 uiæ, Heluetiæ, Sundgouiæ & Alſatiæ. Is inter ini-
 tia gubernationis nihil antiquius habuit, quam ut
 ea quæ pater in Heluetijs ex proſcriptione Sigis-
 mundi Cæſaris ob abductum pōtificem Ioannem
 23 ex Conſtantiensi Concilio amiſerat, armis, cum

iure nequiret, recuperaret. Cũ in ea expeditione eſſet, atq; interim Heluetio-
 rum confœderati magno animo eum excipere ſtatuerent, ita ut ingēs bellum
 ob utriuſq; partis apparatus inſtare uideretur, interpellantibus Ludouico
 Rheni Palatino, & Rodolpho Marchione Hochpergenſi totum illud nego-
 tium componitur. Poſtea cum Ladislaus rex patruelis eſſet mortuus, atq; Fri-
 dericus Cæſar & eius frater Albertus, Erneſti patruis filij, hæreditatem adire
 ſtatuiffent, atq; ideo cruentum bellum cœpiſſent, Sigismundus tanquam hæ-
 reditatis particeps ſeſe huic bello miſcuit. Sed inter initia iſs reconciliatus, ac-
 cepta tertia parte theſauri Auſtriaci (quem hi tres principes in arce Vuien-
 nenſi diuiſerunt) ac ſuperiori Carinthiæ parte, quam Palatinatum uocabant,
 Alberti partes deſeruit, ac Friderico patrueli pacem dedit, anno milleſimo
 quadringenteſimo ſexageſimo.